

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

கழுதமலைப் பத்து

சிவசண்முக நாதன் திரங்கப் பத்து

தொகுப்பு :

கலாபூஷணம் நாகம்ணி விநாயகமூர்த்தி

கழுகு மலைப் பத்து

ஓம் தற்புருஷாய வித்மஹே
வக்ரதுண்டாய தீமஹி
தன்னோ தந்த ப்ரசோதயாத்

கூத்

திருவாக்குங் செய்கருமங் கைகூடுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் ரீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம் கை

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

கமுக மலைப் பத்து

இரங்கல் பத்து அவனாசிப் பத்து

கும்பிடு பத்து, கதிர்காம மாலை

தொகுப்பாசிரியர்:

புலவர் நாகமணி விநாயகமூர்த்தி

ஈஸ்வர்

வெஸ்பீடு - 09

சேனைக்குடியிருப்பு, கல்முனை.

நான்காம் பதிப்பு: 15 - 08 - 2015

விலை: 125/=

2 திருப்புகழ்

தத்தத் தன தத்தத் தனதன
தத்தத் தன தத்தத் தனதன
தத்தத் தன தத்தத் தனதன - தனதானா

முத்தைத்தரு பத்தித்திரு நகை
அத்திக் கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக் கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்

முக்கட்பர மற்குச் சருதியின்
முப்பட்டது கற்பித் திருவரும்
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும் அடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
ஓற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் இரவாகப்

பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
பச்சைப் புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
பச்சத்துடன் ர்சித் தருளுவ தொருநாளே

தித்தித் தெய ஓத்தப் பரிபுர
நிர்த்தப் பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு கழுதாட

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சிதர்ப்பவு ரிக்குத் திரிகடக எனவோதக்

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக் குகு குக்குக் குகு குகு
குத்திப் புதை புக்குப் பிடியென முதுகுகை

கொட்புற்றெழு நட்பற் றவுணரை
வெட்டிப் பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட ஓத்துப் பொரவல பெருமாளே.

கணபதி துணை
பாலன் தேவராய சுவாமிகள் அருளிய
கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும் நிஷ்டையும்
கைகூடும் நிமலர்அருள் கந்தர் சஷ்டி கவசம் துணை

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர்வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மைய நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தமும் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர சரவண வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்றனை யாளும் இளையோன் கையில்

பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்

பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
சண்முகன் றீயும் தனியொளியெளவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்

நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மாப்பில்

புல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
நன்மணி பூ ண்ட நவரத்ன மாலையும்
முப்பரி நூலும் முத்தணி மாப்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்தநச்சீராவும்

இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க

செககண செககண செககண செககண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொககண

நகநக நகநக நகநக நகசென
டிகு குண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண

ரரர ரரர ரரர ரர
ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி ரிரி

டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடுடு
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து

என்றனை யாளும் ஏகக் செல்வன்
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழந் துதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா வினோதனென்

உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க்குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திரும்பல் முனைவேள் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை யிரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதினாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விலங்கவேல் காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக்குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்துடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாழ் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள் வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணை வேல் காக்க
 முன்கையிரண்டும் முரண் வேல் காக்க
 பின்கையிரண்டும் பின்னவளிடுக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
 நாபிற் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பானாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுது மென்னை எதிர்வேல் காக்க

அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவேவந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க
 தாமதநீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்கக் காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினை நோக்கத்
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும் பகை அகல
 வல்ல பூ தம் வலாஷ்டிகப் பேய்களும்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகடின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளி வாய்ப்பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் ஷதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக்கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் மிருட்டிலும் எதிர்ப்படு மண்ணரும்
 கனபூ சை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் செல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆணை யடியினில் அரும் பாவைகளும்
 பூ னை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுங்கு சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதர் களெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிக்கெட் போட

படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியறுட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதிங்கிட
 செக்குச் செக்குச் செதிற்செதி லாகக்
 சொக்குச் சொக்குச் சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்துக் குத்துக் கூர்வடி வேலால்
 பற்றுப் பற்றுப் பகலவன் றணலெரிப்
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் போர்தொடு நாயும்
 எலியங் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூ ரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க
 ஒளம்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதுஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூ லைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பங்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத்துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சயனொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவனொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே

இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிடகா மத்துறை கதிடவேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காராட குழலாள் கலைமக ணன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடவந் திருக்கும் எந்தை
 முருகனைப்
 பாடினே னாடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவியன் பூதியை
 நேசமுடன்யான் நெற்றியிலணியப்
 பாச வினைகள் பற்றதும் நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னிரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனாட
 சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
 மைந்தனனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியாட தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தை சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பால நேவ ராயன் பகடந்த கதையைக்
 காலையின் மாலையிற் கருத்துட னாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேசமுடனொரு நினைவது வாகிகி
 கந்தை சஷ்டி கவசம் மிதனை

சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவட்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீ றணிய
 அஷ்டத்திக் குள்ளோட அடங்கலும்
 வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மட செயல தருளுவட
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவட
 நவகோண் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லொளி பெறுவட
 எந்த நாளுமீ ரெட்டா வாழ்வட
 கந்தல்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடி பொடி யாக்கும்
 நல்லோட நினைவில் நடனம் புரியும்
 சூவ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலச்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாகக்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வடக்கு வந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்தாட்கொள் என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவட்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றிக் கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ளரசே
 மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கமுகு மலைப்பத்து

கமுகுமலை தனிலுறையும் முருக வேளே
கருத்துடனேயுன் பாத மலர்தானே ஓதப்
பழுதொன்றும் வாராமல் காக்க வேணும்
பச்சைமால் தன் மருகா பார்வதியின் மைந்தா
வழுவாமல் அடியென்முன் நிற்க வேணும்
வரும்பிழைகள் தனை அகற்றி வழியே செய்வாய்
தெளிவாக வுன்பாதம் துதிப்பேனையா - சுவாமி
தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

காடுதனில் வேங்கை மரமாகி நின்றாய்
கானவர்கள் கண்டுண்ணைக் கடுவேகத்தால்
சாடிடவே மனதிலெண்ணிப் பரிசை கத்தி
தானெடுத்தார் தவிடுபொடியாக்க வென்று
கூடியே குறவரெல்லாம் நிமித்தங் கண்டு
குமரவேள் என்றெண்ணிக் குலைந்திட்டார்கள்
தேடியே உன்பாதம் துதிப்பேனையா - சுவாமி
தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

கிட்டாத பொருள்தனைப் போலென்னாளும்
கீர்த்தியுடனே இந்தப் புவியில் யானும்
எட்டி எட்டியே உன்னைப் பார்க்கும் போது
ஏமாற்றி என்னை விட்டேகலாமோ
சட்டமுடன் தோகை மயில் மீதிலேறிச்
சடாட்சரமாய் என்முன்னே தோற்றவேணும்
திட்டமுடன் உன்பாதம் துதிப்பேனையா - சுவாமி
தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

கீர்த்தியுடனேயிந்தப் புவியில் யானும்
கிருபையுடன் உன்பதியைத் தேடிவாரேன்
பூத்தமலர் போலவுன்னைக் காண்பதெப்போ
புண்ணியனே எனக்கு வரம் தருவதெப்போ
வார்த்தையொன்றுமுரையாயோ வள்ளிவாழ்வே
வந்துனது சன்னிதியில் மனதன்பாகச்
தீர்த்தங்கள் ஆடி உன்னைத்துதிப்பேனையா - சுவாமி
தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

குவலயத்தில் அடியேன் நான் செய்த பாவம்
 குற்றமெலாம் பொறுத்துனது குழந்தையைப்போல்
 கவலையற்று வாழ்ந்திருக்க கருணை தந்து
 காப்பதுவுன் செயலல்லோ கார்த்திகேயா
 சவலை இளம் கன்றுதன் தாயைத்தேடி
 தயங்கிறது போலேயான் தியங்கலானேன்
 சிவலை நிறமார்பழகா செந்தூர்க்கந்தா
 தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

- சுவாமி

கூடியே மறலிஎன்னைப் பிடியாவண்ணம்
 கொடுநரகிலே யானும் வீழ்ந்திடாமல்
 வாடியே மனம்மெலிந்து போகாவண்ணம்
 மாகவே உன்னுடைய கீர்த்தி தந்து
 பாடியே பவனொளிபவாயமென்றால்
 பறக்குமே பசாகமுதல் ஏவல் தானும்
 தேடியே உன்பாதம் துதிப்பேனையா
 தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

- சுவாமி

கெடுதி உள்ள சூர்தனைவதையே செய்தாய்
 கிளிமொழியாள் வள்ளிதினைப்புனத்திலே தான்
 படிமீதில் தான் பெரிய பண்டாரம்போல்
 பாசிபற்றிய பல் பழுத்த கிழவனாகித்
 தடியூன்றித் தண்டுக மண்டலமும் கொண்டு
 சாஸ்டாங்க மாய்க் குறவர்க் கெதிரே சென்றாய்
 தேடியே உன்பாதம் துதிப்பேனையா
 தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

- சுவாமி

கேசவனார் மருகோனே நீசெய்கோலம்
 கெடிதான குமரகுரு வேடனாகித்
 நேசமுடன் கையில் வில் அம்புங் கொண்டு
 நிமிஷமுடன் வள்ளிதினப்புனத்திலே தான்
 பாசமுடன் பெண்ணே கண்ணே என்று
 பண்புடைய வள்ளியை நீ பாகம் செய்தாய்
 தேசமெல்லாம் திரிந்தலைந்தேன் உன்பாதம் காணச்
 தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

- சுவாமி

கையிலே கோழிக் கொடியும் வேலும்
 வள்ளிதெய்வானையுடன் மயில் மீதேறித்
 தைய நல்லாள் தீபதூ பம் பிடிக்கத்
 தாதியர்கள் இருபுறமும் கவரி வீச
 மெய்யுடனே ஆறுமுக ரூபமாகி
 வேலவனே வந்தெனக்குவிடைகள் தாரும்
 தெய்தெய்யஎன் றுன்பாதம் துதிப்பேனையா - சுவாமி
 தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

கொன்றைமலர் வேணியனே உனக்குத் தானே
 குழந்தையாய் வந்துதித்த குமரவேனே
 அண்டரெல்லாம் முனைக்காண வேண்டியிங்கே
 அபயமென்று கையேந்தி அணுகி நிற்பார்
 தண்டை கிண்கிணி காலில் சதங்கை கொஞ்சத்
 தானோடிவந்துனது ஒளியைக் காட்டும்
 தெண்டனிட்டே உன்பாதம் துதிப்பேனையா - சுவாமி
 தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

கோதையர்கள் இருபுறமும் கவரி வீச
 குளிரான மதிமுகங்கள் ஆறும் துன்னக்
 காதலுடன் பன்னிருகை வேலுந்துன்ன
 கானமயில் மீதேறும் கார்த்திகேசா
 வாதுடனே யசோதையன் றன்சிரசந்தன்னை
 வடிவேலால் நீறு செய்த வானோர் கோவே
 சீதமருகோனே உன் புகழைச்சொன்னேன் - சுவாமி
 தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

கவ்வியே பூதமென்னைப் பிடியாவண்ணம்
 காத்துனது கிருபை தந்து ரட்சியுமையா
 வவ்வியமெய்மறந்து மொருபசாசுதானும்
 பவனொளி பவாய வென்றால் பறந்திடாதோ
 ஒவ்வியே எனைச்சூழும் லாடன்மாடன்
 ஓம் நமசிவாயமென்றால் ஓடிடாதோ
 செவ்வையாய் உன்பாதம் துதிப்பேனையா - சுவாமி
 தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

இக்கணமே இதுநல்ல வேளையையா
 இதோ பாடும் சன்னிதியில் திருவிழாவை
 வணக்கமுடன் கற்பூரமடவிளக்கு
 வாகைவகையாய்க் கன்னியர்கள் ஏந்திநிற்க
 எக்காளம் பேரிகையும் தம்பூர் மேளம்
 இடியெனவே எத்திசையும் முழங்கி நிற்க
 சிக்கணமே உன்பாதம் துதிப்பேனையா - சுவாமி
 தென்கதிரை முருகோனே தெரிசிப்பாயே

சிவசண்முகநாதன் இரங்கல்பத்து

- 1 அன்றமர் அடைந்த துயர்தீர்க்கவென்று
ஆறுமுகனார் அவதரித்தார் அசுரர் கூட்டம்
கொன்றொழித்தாய் குருவாகித் தந்தையர்க்கு
கூறினார் ஓங்காரப் பொருளை அண்ணல்
வென்றெடுத்த மாங்கனிக்காய் ஆண்டியாகிப்
மேவினாய்ப் பழனி மலை வேலா வுன்னை
இன்றமது துயரங்கள் தீர்த்தே இன்பம் சுவாமி
எய்திட்டு அடியார்க்கு இரங்குவாயே
- 2 தீயவனாம் அசுரனுக்கு அருளைக் காட்டித்
திருக்கோல வடிவுடனே வனத்தில் சென்று
மாயவனார் மகளான வள்ளியம்மை தன்னை
மணம் கொண்டாய் வாழுநெறி தவறிக்கெட்டு
நோயுடைய அருணகிரிக் கந்த நோயை
நீக்கினாய் பழவினை யோடிங்குவாழும்
சேயெனின் துயரங்கள் தீர்த்தே செவ்வேள் சுவாமி
உன் திருப்பாதம் சேர்வதற்கு இரங்குவாயே
- 3 குன்றமெல்லாம் குடிகொண்டாய் அகத்தியர்க்கு
குருவாகி உபதேசம் செய்தாய் காஞ்சி
சென்று கச்சியப்ப னுரை நூலிற் குற்றம்
திருத்தினாய் சபையில் ரங்கேற்று வித்தாய்
அன்று பூதம் பிடித்தே அடைக்கக் கீரன்
அழைக்கவே அனுக்கிரகம் செய்து காத்தாய்
என்றுமுனைச் சரவண்ணனே மறவோம் ஐயா சுவாமி
இன்னல் தீர்த் தருள்வதற்கு இரங்குவாயே

- 4 அன்னை தந்தவேல் வாங்கி அசுரர் தம்மை
 அழித்திட்டாய் அமரர் துயர் தீர்த்தாய் அங்கு
 மின்னனையாள் தேவமகள் தன்னைத் தேவர்
 விருப்பமுடன் திருமணம் புரிந்து மீட்சிபெற்றாய்
 கன்னிமொழிப் புலவனுடன் வாது பேசி
 களிகொண்டு விளையாடிக் கருணை காட்டி
 இன்னும் இடர் துயர் தாங்கோம் இறைவா உன்பால் சுவாமி
 எடுத்தனைத்து அடியார்க்கு இரங்குவாயே
- 5 அன்னையராம் அவ்வையர்க்கு பழமொன் றீந்தாய்
 அருளுருவம் காட்டினாய் இடும்பனுக்கு
 முன்னை வல்வினை நீக்கியருட் காட்சி தந்தாய்
 முனிவனாம் குமரகுரு பரனையாண்டாய்
 பன்னிருகை கொண் டுலகைப் பராமரிப்பாய்
 பரிந்திரங்கும் சண்முகனே அடியேன் நாங்கள்
 இன்னும் மிகத்திங்கு துயர்தாங்க மாட்டோம் சுவாமி
 எங்கள் மேல் அன்பு கொண்டு இரங்குவாயே.
- 6 பழிவுடைய பாழ்வாழ் விலகப்பட்டுள்ளது
 பரிதவிக்கும் உயிர்களுக்கு இரங்கும் தேவா
 மழையனைய கருணையினால் மாந்தர் செய்யும்
 மகா பாதகங்கள் தீர்த்தருளும் வடிவம் நீயே
 இழிவுமிக அடைந்துவிட்டோம் மிரங்கா தென்னில்
 இன்னும் மிகப் பழி தேடி இறக்கவோ நின்
 ஓளிர்கின்ற கருணையதிற் சிறிதுதந்தே ஓம் சண்முக நாதா
 ஓடிவந்து தடுத்தாட் கொண்டிரங்குவாயே
- 7 கண்ணராறுடைய திருமுருகா குகா உந்தன்
 கருணை மழையிலொரு துளி இவ்வேழைக் கீந்தால்
 மண்ணுலகம் மாறிவிடு மென்றோ இன்னும் நீர்
 வழங்குதற்கு என்மீது வன்மை ஈதோ ஐயா
 எண்ணாத நாளில்லை ஏழை உம்மைக் கந்தா
 ஏன் இன்னும் தாமதமோ இரப்போர்கீயும்
 தன்னொளி சேர் சரவணனே நாள் தள்ளா தென்னைச் சுவாமி
 தாங்கிக் கொள் அருணகிரிக் கருளுமாறே

- 8 மண்ணுலகில் மீதமுள்ள வாழ்நாட் கழிய
வகையேனும் கனவில் வந்தருளா தென்னில்
எண்ணாத எண்ணமெலாம் எண்ணி நாயேன்
இடர்கடலில் வீழ் துழர்வேன் ஏக்கத்தாலே
புண்ணாகி மனம் நொந்து வெறுப்புக் கொண்டு
புறம் பாயப் பார்க்கின்றதே எனது உள்ளம்
மண்ணுலகோர் எனைக் கண்டு நகையா வண்ணம் சுவாமி
மன்னவனே சடாட்சரனே இரங்குவாயே
- 9 எண்ணரிய பிறவியதை எமக்குத் தந்தாய் யானும்
இதைப்பற்றி அறிந்திடவோ தவறி விட்டேன்.
மண்ணுலகில் உழல்வதற்கு பயன் பெறாது
வருந்துவதோ நொந்தழுவோ மடியவோ என்
எண்ணமெல்லாம் நீயறிவாய் எம் ஈடேற்றத்திற்கு
இரங்குவாய் என நம்பி உறுதி கொண்டேன்.
விண்ணவனே என்விண்ணப்பம் கேட்டு மின்னும் சுவாமி
வீணில் நாள் கடத்தாது இரங்குவாயே
- 10 மற்றவர்க்குத் தொல்லை தரா வாழ்வதற்கு
வகை எனக் கருளினால் நன்மையாகும்.
கற்ற கல்வி வித்தையெலாம் உதவுதற்கு
கடையேனின் விதியிலேன் அறிவை நீயே
பற்றுத் தான் குறைவெனினும் கடமை உண்டு
பார்ப்பவர்கள் என்மீது பழி சொல்லாரோ
ஏற்றென்னை அன்னையர் போல் கருணை காட்டி சுவாமி
இத்தருணம் சண்முகனே இரங்குவாயே
- 11 மனம் தனிலும் ஆர்வமுண்டு மெனினுமென்னை
வாழவிடா விதிப்பயனால் வருத்தி மேலும்
தினம்தினமும் புதிய பலதாக்கம் வந்து என்
சித்தமதைத் தடுமாற வைப்பதாலே
நினைந்து நினைத்தேங்கியே கெட்டுமென்று
நின்றனையும் கைவிட்டனையோ என்று நொந்தேன்.
எனக்கிரங்காய் என்று உனை வேண்டுகின்றேன் சுவாமி
இளையோய் சிவ சண்முகனே இரங்குவாயே

வெணம் மயிலும் துணை

அவனாசிப்யத்து

வற்றாத பொய்கை வள நாடு கண்டு
மலை மேலிருந்த குமரா
உற்றாரெனக்கு வொரு பேருமில்லை
உமையாள் தனக்கு மகனே
முத்தாடை தந்து வடியேனை யாளு
முருகேச ரெந்தன் மனத்தே
வித்தாரமாக மயில் மீதிலேறி
வரவேணு மென்றனருகே!

ஆலால முண்டோன் மகனாகி வந்து
வடியார் தமக்கு முதவி
பாலூரமுதுண்டு கனிவாய்த் திறந்து
பயனஞ் செழுத்தை மறவேன்
மாலான வள்ளி தனை நாடி வந்து
வடிவாகி நின்ற குமரா
மேலான வெற்றி மயில் மீதிலேறி
வரவேணு மென்ற னருகே!

திருவாசல் தோறும் மருள்வேத மோத
சிவனஞ் செழுத்தை மறவேன்
முருகேச ரென்றுமடி யார் தமக்கு
முதலாகி நின்ற குமரா
குருநாத சுவாமி குலமாது நாதர்
குமரேச ரென்ற பொருளே
மறவாமல் வெற்றி மயில் மீதிலேறி
வரவேணு மென்றனருகே!

உதிரந்திரண்டு பனியீரலுண்டு
ஒரு வாசல் தேடி வருமுன்
ததி போலெழுந்த திருமேனி நாதர்
கடை வீடு தந்து மருள்வாய்
முதிரஞ் சிறந்த வயல்வீறு செங்கை
வடிவேலெடுத்த குமரா
கதிராய் நடந்து மயில் மீதிலேறி
வரவேணு மென்றனருகே!

மண்ணாடு மீசன் மகனாரையுந்தன்
 மலை வீடு தந்து மருள்வாய்
 வண்டிரல் பாயும் வயலூரில் செங்கை
 வடிவே லெடுத்த குமரா
 நன்றாக வந்துயடியேனை யாண்டு
 நல்வீடு தந்தகுகளே
 கொண்டாடி வெற்றி மயில் மீதிலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

நீலங்கிறந்த குறமானது வள்ளி
 நின் பாகம் வைத்த குமரா!
 காலனெழுந்து வெகுபூசை செய்து
 கயிறு மெடுத்து வருமுன்
 வேலும் பிடித்து வடியார் தமக்கு
 வீராதி வீரருடனே
 சாலப் பரிந்து மயில் மீதிலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

தலைகட்ட நூலின் நிழல்போல நின்று
 தடுமாறி நொந்து மடியேன்
 நிலை கெட்டுயானும் புவி மீதில் நின்று
 நெடுமூச்செரிய விதியோ

அலை தொட்ட செங்கை வடிவேற் கடம்பா
 வடியேனையாளு முருகா
 மலையேறி மேயு மயில் மீதிலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

வண்டுண்டு பூவில் மதுவூரல் பாயும்
 வயலூரில் செங்கை வடிவேல்
 கண்டொன்று சொல்லித் திரிவார்கள் வாசல்
 கடனென்று கேட்ட விதியோ
 வண்டுறு பூவிலிதழ் மேவு வள்ளி
 தெய்வானைக் குகந்த வேலா
 நன்றென்று சொல்லி மயில் மீதிலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

விட தூதரோடி வரும் போது வம்மை
 வெகுவாக நம்பினேனே
 குறமாது வள்ளி யிடமாக வைத்து
 மயிலேறி வந்த செல்வா
 திடமாகச் சோலை மலை மீதில் வாழுந்
 திருமால் தனக்கு மருகா,
 வடமான பழனி வடிவேல் நாதா
 வரவேணு மென்றனருகே!

ஓங்கார சக்தியுமை பால் குடித்து
 உபதேச முரைத்த பரனே!
 பூங்கா வனத்திலிதழ் மேவும் வள்ளி
 புஜமீதிருந்த குகனே
 ஆங்கார சூரர் படை வீடு சோர
 வடிவேல் எடுத்த பூபா
 பாங்கான வெற்றி மயில் மீதிலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

ஆறாறுமாறு வயதான போது
 வடியேன் நினைத்த படியால்
 வேறேது சிந்தனை நினையாமலுந்தன்
 உபசாரசங்கமருள்வாய்
 அசுரேசர்போ லேயமதூத ரென்னைத்
 கூட்டோடு கட்டவருமுன்
 மாறாது தோகை மயில் மீதிலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

கையார வுன்னை தொழுதேத்த மனது
 கபடேது சற்று மறியேன்
 ஐயாவுனக்காளாகும் போது
 வடியார் தமக்கு மெளியேன்
 பொய்யான காய மறிவேயொடுங்கி
 உயிர் கொண்டு போக வருமுன்
 வையாளியாக மயில் மீதிலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

ஏதேது ஜென்ம மெடுத்தேனோ முந்தி
 இந்த பிறப்பிலறியேன்
 மாதாவும் தந்தை நீ மாதவன் தனக்கு
 மருகா குறத்தி கணவா
 காதோடு கண்ணை யிருளாக மூடி
 உயிர் கொண்டு போக வருமுன்
 வாதாடி நின்று மயில் மீதிலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

- அவனாசிப்பத்து முற்றிற்று -

கதிர்காம வேலவர் பதிகம்

ஏர்பூத்த மெய்யன்பர் உள்ளத் சிலர்பிரெளு
 இரவிநிக ராறுமுகமும்
 இருவினைக் காடெரித் தருள் அமுத மழை பொழியும்
 ஈராறு கமல விழியும்
 கார்பூத்த பாசவிருள் கடியுமிள முறுவலும்
 கனக குண்டல நிரைகளும்
 கதிர் ஒளி நெறிக்கும் நவரத்தின மணிமகுடம்
 களிழகும் மகலமார்பும்
 தார் பூத்த பன்னிரு புயாசமும் மிடர்நீக்கு
 சக்தி வடிவேலும் மனைமார்
 சாருமிரு பாகமும் பாத தாமரையும்மாச்
 சண்டப்பிர சண்ட மயில் மேல்
 சீர் பூத்த கருணையுரு வங்காட்டி விழிமாச்
 திர்த்தெனக் கருள் செய்குவாய்
 தென்கதிரை மலை வேலர் அன்பர் மகிள்ளுகூலர்
 செந்தியம் உமை பாலனே

மன்னுயிரின் நீவைத்த வெல்லைக்கடங்காத
 வான் கருணை ஆறு பெருகி
 மாணிக்கக் கங்கையாய் வினை மரமுறித்து எம்
 மாயைமுத லறவரித்து
 முன்னுயிர்க் களிநுந்மலங் கழுவிக்க் கருங் குழியை
 மூடிக் களைப்பகறி
 முத்திக் கரைக்கே விடுமன் பரநந்தியின்
 மூழ்கியிரு விழி சிறக்க
 என்னுயிர்க் குயிரே தெவிட்டாத விற்பமே
 யிற்புத்தில் லெய்த சுகமே
 என்றென்னு பாடியுள் அருள் வடிவு கண்டுளம்
 இனிக்கின்ற நாளெந்தநாள்
 சின்மைய சொரூபனே குன்று தோற்றுடல் புரி
 தெய்வமே யுனை நம்பினேன்
 தென்கதிரை மலைவேலர் வன்பர்மகிழுகூலர்
 செந்தியம் உமைபாலனே

கதிரைமலைப் பேரின்பக் காதல்

ஆரணஞ் சேர் தென்கதிதை யற்புகழைப் போற்றி செய்து
காரணமாய்ப் பேரின்பக் காதலதைக் கூறலுற்றேன்

பிறந்த பிறப்பெல்லா நான் பேதலித்துச் சண்முகனை
மறந்தே மறந்துபட்ட மாற்றமிங்கி சொல்லுற்றேன்

கந்த மலர் தென்கதிரைக் கந்தனை நான் போற்றாமல்
பந்தவினை இன்பககப் பாசத்திற் பட்டுவிட்டேன்.

முக்தி கொடுக்கு மலை மூவுலகும் போற்றுமலை
சித்தி ~~சொருந்த~~ மலை தென்கதிரை மாமலையே / சிவநா

வாழ்ங் கதிரை மலை வள்ளலை நான் போற்றி செய்து
நீளும் பவக்கடலை நீந்தவறிந்தேனிலையே

நொந்தடியேன் சிந்தை நூடங்கும் போதென்தன் முன்னே
வந்துதவ வேணுமினி வாழ்கதிலை வேலோனே

திருந்தும் புவியிற் சீவர்களைய் டெற்றுகின்ற
மனதுக் கிந்த சிறக் கிந்த மனதுக் கிந்த மனதுக் கிந்த மா வள்ளியம்மைத் தாயாரே - மனதுக் கிந்த

இரும்பனைய நெஞ்சனியா வீடேற தீர்ச்சை - கி க சீ
நீ கடைக்கண் திரும்பி முகம் பாரேனம்மா/தாயாரே - கதவ்விரி

சு - அமுதமுது நானுரைத்த வல்லலெல்லாம் வேவர்க்குக்
தொழுது நின்று மெல்ல மெல்லச் சொல்லுமயில் வாகனமே - 6

குன்றெறிந்த வேலோய் கோலமலர்ச் சேவடிகள்
என்று மறவாம லிருக்கும்வரந் தாருமையா

மிடிமைத் துயரால் மெலியாம வெப்பொழுதும்
அடிமை உனக்கே நான் ஊண்டிருக்கக் செய்வாயே.

சு

கதிர்காம மாலை

விநாயகர் சூதி

ஆனைமுகனே அருமறையின் முன்னவனே
தானாக நின்ற தனிமுதலே கற்பகமே
வானோர்கள் தான் சூதிக்கும் வள்ளலே உன்னிருதாள்
நானோர் நிமிடம் மறவாகு நன்னருள் தா

மாலை

நித்தமுனைத் துதிக்கச் சுப்பையா நீனிலத்தோர் கொண்டாட
பத்துலட்சங்கோடி தமிழ் சுப்பையா பாடவரமேயருள்வாய்
அத்தனருள் குமரா சுப்பையா ஆயோன் மருகோனே
கர்த்தனே யெங்கள் கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே 1

அனுதினம் உன்னை நினைத்து சுப்பையா அடியேனுமீடேற
உந்தன் மலர்ப்பதத்தை சுப்பையா உகந்தேனெனக் கருள்வாய்
மனதிலும் வாக்கினிலும் சுப்பையா வஞ்சகமில்லா தடியேன்
கனவிலும்நான் மறவேன் கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே 2

வாக்குமனது மொக்கச் சுப்பையா வண்மையுடன் நிற்பதத்தை
ஏற்கும் அமரோனே சுப்பையா எல்லோர்க்கும் நாயகனே
ஆர்க்கும் பெரியோனே சுப்பையா அமரர் சிறைமீட்டவனே
காக்கும் பெருமானே கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே 3

வில்லாலடித்து சுப்பையா விஜயனுக்கு பாசுபதம்
வல்லாயுதங் கொடுத்த சுப்பையா மகாதேவர் புத்திரனே
எல்லோர்க்கும் நல்லபிரான் சுப்பையா என்றென்றும் எப்பொழுதும்
கல்லோதான் உன் மனது கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே 4

பாலார நெய்யாரச் சுப்பையா பரதேசிக் கன்னமிட
கோலாகலக் குமரா சுப்பையா கோவே உனைத் தொழுதேன்
வேலாயுதனே சுப்பையா விளக்கும் திருத்தண்டை
காலாயுதக் கொடியோன் கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே 5

நீயிருக்கத் தெய்வானை சுப்பையா நினைவிருக்க வள்ளியம்மை
தாயிருக்க சேயிக்கு சுப்பையா தவிப்பு வருவானேன்
மங்கை வள்ளி பங்காள சுப்பையா மயிலேறும் சுப்ரமண்யா
கங்கை வளநாடா கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே 6

சொல்லடா நீயே சுப்பையா துணையாக வந்தெனக்கு
வெல்லடா வேல்முருகா வேண்டும் வரம் தருள்வாய்
அல்லடா சொல்லுகிறேன் சுப்பையா ஆனாலும் உன்புதுமை
கல்லோடா உன் மனது கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

7

மீண்டும் சமர்க்களத்தில் சுப்பையா மென்மேலும் கைகலந்து
மாண்டப்பெருஞ் சூரர்களை மாய்த்த வடிவேல்முருகா
தெண்டித் தமரர் செய்த சுப்பையா சிறைமீட்ட சேவகனே
கண்டி வளநாடா கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

காலாலுதைத்துச் சுப்பையா பகா சூரனையே வதைத்து
சேனாடு காத்தருளும் சுப்பையா செங்கை வடிவேலோனே
பூ ணாரம் பூண்ட உன் பொற்கமலச் சேவடியைக்
காணாத கண்ணென்ன கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

9

பட்டுடையும் ஒப்பனையும் சுப்பையா பாசாங்கு தாள் வடமும்
இட்ட சவுக்களியும் சுப்பையா இலங்கு முகம் ஆறும்
சத்துருக்கள் யாவரையும் சுப்பையா தவிடுபொடியாக்கிடுவாய்
கர்த்தனே எங்கள் கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

10

பாலன் வருந்துவது சுப்பையா உன் பாரமலை கேட்கலையோ
வேலாயுதம் பிடித்த எங்கள் மெய்ஞ்ஞான தேசிகனே
மலைககு மலைநடுவே சுப்பையா மலையாள தேசமெல்லாம்
அதட்டி சிறையெடுக்கும் எங்கள் ஆறுமுக தேசிகனே

11

என்னுடைய கவலை தன்னை சுப்பையா ஈடேற்ற வேணுமையா
பண்ணு தமிழ்பாடி சுப்பையா படிக்க வரமேயருள்வாய்
அன்னை உமை மகனே சுப்பையா ஆயோன் மருகோனே
கன்னல் மொழி வள்ளி பங்கா கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

12

இல்லையோ நீ தெய்வம் சுப்பையா இருந்தாலிரங்காயோ
கருங்கல்லையோ நான் தொழுதேன் கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே
கல்லையாவன் மனது சுப்பையா கலங்காத வைரமதோ
சொல்லையா வாய்திறந்து துரைப்பழனி அய்யாவே

13

பாக்குத்தா வெற்றிலைதா சுப்பையா பாலமிர்தம் சக்கரைதா
வாக்குத்தா கந்தா மலை பழனி ஐயாவே
வந்தவகையுரைத்து என் வாய் மொழிக்கு சேதி சொல்லி
சிந்தை கலங்காமல் திடவார்த்தை சொல் முருகா

14

கந்தப்பா வேலா சுப்பையா கடம்பாவுனைக் தொழுதேன்
இந்தப்பாடு யார் படுவார் சுப்பையா ஏழைக்கிரங்குமையா
வந்தவினை தீர்க்கும் சுப்பையா வடிவேலா சுப்பிரமணியா 15
கந்தா கடம்பா கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

முன்னடிமை பின்னடிமை சுப்பையா மூவேழும் முன்னடிமை
என்னடிமை கொண்ட எங்கள் ஆறுமுக தேசியனே
கொத்தடிமை கொடியடிமை எங்கள் குலம் ஏழும் உன்னடிமை 16
கந்தா நான்உன்னடிமை கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

ஆண்டவனே நீயாகிச் சுப்பையா அடியவனும் நானாகி
மூண்டு வரும் வல்பினி நோய் முன்விலகிப் பொய்விடுமே 17
சுத்தனே ஞானச் சுப்பையா கடரே கடர்க்கொழுந்தே
கர்த்தனே எங்கள் கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

உன் பாதம் துணையெனவே சுப்பையா உறுதியுடன் நம்பும் எந்தன்
சிந்தை கலிதீர் செல்வம் எனக்கருள்வாய்
தித்தா வென்றாடும் சுப்பையா சிவன் மகனே தேவர் தொழும்
கந்தா கடம்பா கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

அறையில் கினி வளர்த்து சுப்பையா அம்பலத்துக்குள்ளாக்கி
தெருவில் விடச்சம்மதமோ தென்பழனி வேலோனே
எவ்வளவு நாழிவந்து சுப்பையா இரங்கி முகம் பாருமையா 19
கள்வரை வேறுக்கும் கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே

உன்னைவிட தெய்வம் சுப்பையா உலகினில் வேறுமுண்டோ
அன்னையும் நீ தந்தையும் நீ என்னை ஆதரிக்க வேணுமிப்போ
தாயில்லாப் பிள்ளைபோல் சுப்பையா தரணி தனில் யானிருக்க 20
நாயேன் படுந்துயரம் கண்டு நாடிவர வேணுமிப்போ

ஈராறு காதிருந்தும்சுப்பையா என்சொல் கேளாததென்ன
பேராறு குடு பெற்ற பிள்ளை தவிப்பானேன்
சீர்பூ த்தவுன் பாதம் சுப்பையா சேவைதந்து நீ அணைத்தீர் 21
வார்பூ த்த கொங்கையுமை வளர்த்த தயாநிதியே

இந்திரனிக்கேற்ற வனாய் சுப்பையா எண்ண முடியா திடர்கள்
தந்திமுகத்தெந்தை சகோதர தயாநிதியே
மாமலர்த் தாளுந்தொடர சுப்பையா மாட்டவினை விலகும் 22
பரமனாய் லென்னாளும் எங்கள் பழனிமலை ஐயாவே

இக்கலிகாலத்திலும் சுப்பையா இங்கே உன்னைப்போலேது தெய்வம்
துக்கமெல்லாம் நீக்கி வெற்றிச் சூடும் தயாபரணே
சற்றமறிவில்லாத சுப்பையா சண்டாளனானாலும்
முற்றுமெனையாள்வாய் என்முருகா தயாபரணே 23

பக்தி சிறிதேனுமில்லா சுப்பையா பாவினானாலும்
சித்தியருளுமையா திருவே தயாபரணே
என்ன பிழை செய்தாலும் சுப்பையா இனிதாக நீ பொறுத்து
வர்ணமயிலேறி என்முன் வருவாய் தாயாநிதியே 24

வாராயோ மாமயிலில் சுப்பையா வந்து கலிதீர்த்து அருள்
தாராயோ தென்பழனி சுப்பையா சண்முக வேலாயுதனே
உன்னையன்றி வேறு சுப்பையா உலகிலெனக்குற்றதுணை
என்ன செய்வேன் தென்பழனி எந்தாய் தாயாநிதியே 25

தீராத வல்வினையும் சுப்பையா தீர்த்துவிடு ஏழையர்க்கு
பாராததென்ன தண்டபாணி தயாநிதியே
என்பாவமதையகற்றி சுப்பையா எமை ஈடேற்ற வேண்டுமையா
அன்பாய்ச் சிவகிரி வாழ் அமர்ந்த தயாநிதியே 26

சூதுதான் கற்றனையோ சுப்பையா சும்மாயிருக்க நின்தன்
காதுதான் கேளாதோ கந்தா தயாநிதியே
பன்னிரெண்டு கண்ணிருந்தும் சுப்பையா பாராததென்ன எந்தனையும்
உன்னிரண்டு பாதம் நம்பி யுற்றேன் தயாநிதியே 27

நீமனது வைத்தால் சுப்பையா நிரம்பாதுடலுமுண்டோ
தாமதங்கள் செய்யாமல் சுப்பையா தாவிவரவேணுமையா
ஆனாலுமிந்த சுப்பையா அநியாயம் உனக்காகாது
தேனார் கடம்ப மலர்மாலை அணி தின்புயனே 28

நல்லாதரவுடனே சுப்பையா நானும் உன்பாதம் கதி
அல்லாது வேறுளதோ உன் ஆசையெனக்கருள்வாய்
வல்லாது சொல்லுடைய சுப்பையா வயிரமெனும் நெஞ்சுடைய
கல்லோதான் உன்மனது கண்டிக் கதிர்காம வேலோனே 29

உந்தன் மலையேறச் சுப்பையா ஊட்டிவிடு தெம்பெனக்கு
வந்தாள்வாய் கந்தா வள்ளிதெய்வானையுடன்
அந்தமலை இந்தமலை சுப்பையா அண்ணாந்து பார்த்தமலை
கந்தர் இருக்கும் மலை கதிர்காம மாலையே 30

சுபம்
கதிர்காம மாலை முற்றிற்று

